

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 32. Concilium Carthaginense IV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66042)

quit: *nemine nos turbante, huic soli negotio intenti, tot dies, quot poterimus impendemus, & quilibet in hospitio suo ad Deum orabit, ut ejus Gratia adjuti, rem tantam ad felicem exitum perducamus. Indicate mihi, quid vobis, & Fortunio de hoc consilio videatur.* Circa idem tempus ad Honoratum, alium Donatistam, scripsit, qui ipsum ad tractandam per epistolas hanc controversiam invitaverat; acceptat, quod proponitur, & rogat Honoratum, ut sibi de articulo Ecclesiæ respondeat; quomodo illa in una Africæ parte coarctari possit, cum promissum, eam in omnem terram dilatandam, per prædicationem Evangelii evidenter sit adimpletum?

Sæculum IV.
A. C. 398.

§. XXXII.

Concilium Carthaginense quartum.

Gildone prostrato, & pace Africæ red-
dita, Concilium nationale congregatum est Carthagine, octavo Nov. ejusdem anni 398. seu sexto Idus, Honorio, & Eutichiano Consulibus. Præsidebat Aurelius cum Donatiano, & Talabrico, Numidiæ Pimate. Aderat S. Augustinus, & universim centum, & quatuordecim Episcopi. Hoc Concilium Carthaginense quartum dicitur, estque sub Aurelio secundum. Centum, & quatuor Canones conditi sunt, plerique ad ordinem
Hist. Eccles. Tom. V, H natio-

To. 2. Cons.
p. 1192.

Sæculum IV. nationem, atque Episcoporum, & Cleri-
 A. C. 398. corum munia spectantes. Primo Cano-

*Pontific.
Rom.*

ne statuitur, instituendum examen, ante-
 quam Episcopus ordinetur, primo de ejus
 moribus, tum etiam de fide. Hoc exa-
 men illi ferme simile est, quod initio Cæ-
 remoniæ ordinationis Episcopi habetur.
 Examen ordinandorum de fide præprimis
 ad Hæreses, quæ illa ætate præsertim in
 Africa vigeant, refertur. Deinde for-
 ma ordinationum, & primo quidem Epis-
 copi designatur.

c. 2.

Duo Episcopi super caput & humeros
 ordinandi librum Evangeliorum teneant.
 Unus Benedictionem pronuntiat, & om-
 nes alii Episcopi præsentibus caput ejus suis
 manibus tangunt. In ordinatione Pres-

c. 3.

byteri, dum Episcopus benedicit, manum-
 que super caput ejus tenet, omnes et-
 iam Presbyteri, qui præsentibus sunt, ma-

c. 4.

nus imponunt. (*) In ordinatione Dia-
 cono, solus Episcopus manum capiti ejus
 imponit, quia non ad Sacerdotium, sed

c. 5.

ad Ministerium consecratur. Subdiaco-
 nus impositionem manuum non recipit,
 sed de manu Episcopi patenam, & cali-

Ordinatio-
 nes.

cem vacuum accipit, de manu autem
 Archidiaconi urceolum cum aqua, & lin-

c. 6.

teo. Acolythus, ut rite munus suum
 obeat,

(*) Hic distinctio inter ordinationem Episco-
 pi, & Presbyteri dispicitur.

obeat, ab Episcopo instruitur, sed ab Archidiacono accipit candelabrum cum cera, & urceolo vacuo, ut vinum Eucharistiae, Sanguinis Jesu Christi, ministret. Sæculum IV,
A. C. 398.

Exorcista librum exorcismorum de manu Episcopi accipit. Dum lector ordinatur, Episcopus apud populum de ordinandi fide, moribus, & dotibus testetur, deinde præsentem populo librum tradat. c. 7.

Ostiarius Archidiaconus, quid ad officium ejus pertineat, doceat, tum, ipso rogante, Episcopus claves, de Altari acceptas, ordinando præbet. In omnibus his ordinationibus & quatuor ordinibus minoribus, Concilium Carthaginense omnia, & eadem verba dicenda præscribit, quæ hodie dum dicuntur. 9.

Psalmista, seu Cantor a solo Presbytero munus suum recipere potest. Virgo Episcopo sistatur, ut in habitu Professionis suæ consecratur. Viduæ delectæ, ut in baptismo faminarum ministrent, tantum scientiæ habeant, ut possint feminas rudiores docere, quid in Baptismo respondendum, & qualem baptizatis vitam ducere oporteat. Sponsi accepta Sacerdotis Benedictione, Sacramenti reverentia, illa nocte continentiam servant. 10.
11.
13.

Post hæc Concilium Episcopis, Clericisque vitæ rationem definit. Episcopus parvam domum prope Ecclesiam habeat. Supellex paupertatem indicet. 14.

H 2

Mensa

Sæculum IV. A. C. 398. Mensa frugalis sit. Fidei, & vitæ integritate Episcopalem Dignitatem sustentet. Libros Gentilium non legat. Libros hæreticorum propter necessitatem

15. leget. Nec Testamentorum executionem, nec rerum, & negotiorum domesticorum onus in se suscipiet. Propter bonum temporale actionem non movebit. Per se ipsum viduarum, orphanorum, & peregrinorum curam non geret, sed hæc Archipresbytero committet, ipse vero totus lectione, orationibus, & prædicatione occupabitur. Absque consensu Cleri sui, & populi Clericos non ordinabit. Nullam sententiam nisi præsentibus Clericis suis ferat; si ferat, nulla sit partes litigantes hortabitur, ut potius transigant, quam iudicium experiantur. In iudicio vita tam actoris, quam rei examinabitur. Episcopus bonis Ecclesiæ tanquam depositarius, non tanquam propriarius utetur. Si quidquam absque consensu, & subscriptione Clericorum alienaverit, res nulla sit! In Ecclesia Episcopus sedem habebit elevatam, at domi Presbyteros tanquam suos Collegas colet, nec, ipso sedente, eos stare in quocunque loco jubebit, aut patietur. Episcopi, aut Presbyteri, alienam Ecclesiam ingressi, gradum, & ordinem suum servabunt, atque ad concionandum, & consecrandam oblationem invitabuntur.

tur. (*) Qui, Episcopo sermocinante, egredietur, excommunicabitur. Episcopus neminem, nec Gentilem, nec hæreticum, nec Judæum ab ingressu Ecclesiæ, ut audiat Verbum Dei, prohibeat, usque ad Missam Catechumenorum, id est, usque ad tempus, quo Catechumeni ex Ecclesia dimittentur. Episcopus ad Concilium vocatus absque gravi causa non emanat, quo casu delegatum mittet. Episcopi quacunque ex causa divisi in Concilio pacem inibunt. Concilium accusationem, quam Episcopus contra Clericum, vel contra Laicum moverit, judicabit. Si iudices absente una parte sententiam ferant, nulla erit, & hujus facti in Concilio rationem reddent. Sententia iniqua, ab Episcopo lata, in Concilio retractabitur. Translationes Episcoporum prohibentur, nisi id Ecclesiæ utilitas exigat, & tunc Episcopi auctoritate Concilii, Presbyteri vero, aut alii Clerici auctoritate Episcopi transferentur.

Sæculum IV.
A. C. 398.

24.

84.

21.

25.

29.

30.

c. 28.

27.

§. XXXIII.

Canones Concilii Carthaginensis.

Presbyteri, qui Parochias regunt, Chry-
ma tempore Paschali a propriis Epis-
H 3 copis

36.

37.

(*) Ex his verbis contra Protestantes probatur, aliud fuisse oblationem, & aliud oblationis consecrationem, qualis hodieque in Missa fit.